

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

61. An familiares Cardinalium in absentia gaudeat fructibus suorum
beneficiorum. Ex p. 5. tr. 2. res. 79.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76442](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76442)

Et an Cardinales renunciantes Episcopatu retineant facultatem conferendi beneficia in mensibus Papæ ex eius indulto? Ex part. 5. tr. 2. Ref. 14.

§. 1. Hanc quæstionem doctè pertractat Flaminus Parisius de resignat. benef. lib. 7. q. 12. per totam, ubi n. 8. docet Cardinales posse recipere resignationes beneficiorum existentium in suo titulo, quia possunt conferre, vt dictum est supra, illa beneficia, & possunt destituere beneficiatos, quod ius cõpetit eis ratione titularum, vt etiam tradit Mandosius in reg. 7. Cancell. q. 1. n. 5. ubi plures alios allegat. & hanc etiam opinionem docet Barbosa collect. in Cod. tom. 1. lib. 1. tit. 33. c. 11. n. 3. Et hanc opinionem Parisius ubi supr. n. 22. extendit ad Cardinales habentes Archiepiscopatum, Episcopatum, Abbatis, vel Prioratus in commendam ex dispensatione Papæ: possunt enim recipere resignationes beneficiorum ratione Archiepiscopatus, Episcopatus, &c. nam si possunt conferre beneficia vacantia ratione Archiepiscopatus, Episcopatus, &c. poterunt etiam resignationes recipere.

2. Nota hic etiam Cardinales renunciantes Episcopatu retinere facultatem conferendi beneficia in mensibus Papæ, ex eius indulto, vt docet Parisius num. 23. qui etiam num. 27. rectè notat, Cardinales, qui habent indulta in Episcopatu renunciatis etiam si resignatio beneficii fuerit facta coram Episcopo in mensibus, in quibus ipsi habebant potestatem conferendi, posse etiam ad illos spectare beneficium resignatum in manibus Episcopi conferre, & ratio est clara, quia si renunciatio fiat coram Episcopo in mensibus Papæ referuatis, collatio, hoc non obstante, spectat ad Papam, & non ad Episcopum recipientem ipsam resignationem; ergo etiam in casu nostro debet spectare ad Cardinales, qui per indultum loco Papæ successerunt. Et ita etiam tenuit in causa inter Cardinalem Urbini, & Archiepiscopum consulendo, Gabriel. lib. 1. conf. 187.

RESOL. LXI.

An familiares Cardinalium in absentia gaudeant fructibus suorum beneficiorum? Ex p. 5. tr. 2. Ref. 79.

§. 2. Respondeo affirmatiuè cum Cuccho in Instit. Can. lib. 2. tit. 4. n. 69. ubi sic ait. Cardinales possunt suorum beneficiorum fructus, etiam dum ab eis absunt, in Curia Romana existentes percipere, quia Romana Ecclesiæ, quæ cæterarum omnium est mater, deseruientes, aliis quoque Ecclesiis seruire videntur, & in suis beneficiis residere, quod etiam de familiaribus eorum traditum est, cum & ipsi eadem ratione, eisdem priuilegiis perfrui debeant. Ita ille, & ante illum Laudens. tract. de Cardin. q. 69. ubi citat per hac sententia Ioannem Andream, & Butrium c. cum dilectus, de cler. non resid. & hanc etiam sententiam docet Albanus de Cardinalibus q. 42. priuileg. 6. & alij penes ipsum.

RESOL. LXII.

An Cardinales, quando Patroni sunt discordes, possint providere Ecclesiis iuris Patronatus? Ex part. 5. tr. 2. Refol. 94.

§. 1. Videtur negatiuè respondendum, quia hoc, vt obseruat Lessius lib. 2. c. 34. dub. 6. n. 27. & alij committer, competit Episcopis, ex cap. si Tom. 1. X.

verò, & e. quoniam in quibusdam, de iure patron. Sed ex hac ratione probatur posse Cardinales hoc officere, quia vt. Sæpius supra probatum est satis, Cardinales in suis titulis habent plenum ius Episcopale. Vnde Cardinalis in Clem. ne Romani, §. irritum, q. 3. dicit, quod tituli Cardinalium æquiparantur Ecclesiis Episcopalibus, & sic habent iura Episcopalia, & c. conuenerunt de officio Ordin. & consequenter possunt conferre beneficia suis titulis subiecta, vt. supra dictum est: & ideo ad casum propositum affirmatiuam sententiam ex rationibus adductis tenet Vinc. Grilenzon. conf. 63. n. 9. asserens quod quando patroni discordant in presentando, sicut Episcopi, ita & Cardinales prouident Ecclesiis.

RESOL. LXIII.

An Cardinales in Ecclesiis titularibus possint cognoscere causas clericorum præsertim criminales? Et quid est dicendum, si clericus aliquis sit depositione dignus, an Cardinalis debet sententiam ferre, actum tamen degradationis Episcopo committere? Ex p. 5. tr. 2. Ref. 7.

§. 1. Negatiuam sententiam docet Mandosius in regul. 7. Cancell. q. 2. n. 7. ubi testatur Cardinales in Ecclesiis suorum Titulorum non tantum iurisdictionem habere vt possint causas ciuiles & criminales cognoscere, ac iudicare, nisi priuilegiis Pontificiis id faciant.

2. Sed alij affirmatiuam sententiam tenent ex his, quæ asserit Lotherius de benef. tom. 1. lib. 1. quæst. 8. n. 50. & Grilenzonius conf. 63. per totum. Layman in Theolog. moral. lib. 1. tract. 4. c. 7. §. 7. n. 28. ubi ex Abbate & alijs firmant Cardinales in suis Titulis habere iurisdictionem Ecclesiasticam, & alia exercere, quæ Episcopalis iurisdictionis sunt, & Probus ad Ioannem Menochium in cap. 1. num. 2. de maior. & obediens. testatur Papam sibi hoc dixisse. Verum inuenio hanc quæstionem in terminis tractare Anastasium Germonium tract. de Indult. Cardin. §. tam ratione, num. 34. ubi tenet Cardinalem non Episcopum de causa criminali posse cognoscere, & si Clericus erit depositione dignus, sententiam ferre, actum tamen degradationis Episcopo committere debere, cum hoc sit Ordinis. Et ideo Rota coram Aldobrandino dixit, Cardinales quoad iurisdictionalia habere iura Episcopalia, part. 1. decis. 233. n. 19. in Decis. directorum Auditorum.

RESOL. LXIV.

An Cardinales possint habere priuatum carcerem ad suos familiares coercendos?

Et an familiares Cardinalium ex consuetudine remittantur ad ipsos Cardinales, & ipsi Domini Cardinales sint eorum indices competentes, ita vt Vicarius Papa dictos familiares non iudicet, sed eos remittat suo Cardinali?

Et an Cardinales possint habere familiam armatam?

Et an, qui alium cepit ex iusta causa, possit illum detinere spatium 20. horarum, & ipsum captum iudicet presentare?

Et quid, si illum detinet non ex iusta causa, qua pena puniri debet? Ex part. 5. tractat. 2. Resolut. 25.

§. 1. Liber huic dubio respondere eum verbis insignis Criminalistæ Iul. Clari in praxi lib. 5. §. final. L 1 2 quæst. 66.

Sup. hoc tit. in Ref. 14. Nec obstat quæstio ad non respondentem.

NATI
TRIUMPH
X
III